

دولت آنکارا در یک قدمی جنگ داخلی قرار گرفت

تابستان سال ۲۰۱۵ در حالی که حزب عدالت و توسعه با شکستی سنگین روبه رو شده بود و پس از دوازده سال دولت تک حزبی را از دست داده بود با کشته شدن دو پلیس در خانه خود نخست وزیر داوداوغلو دستور اقدامات شدید در برابر تعرض به نیروهای دولتی و امنیتی و برخورد با گروه های تروریستی در منطقه را صادر کرد. به این ترتیب موجی جدید از درگیری ها آغاز شد.

به گزارش آران نیوز: امروز ۶ ژوئن، ۱۹۰ مین روز اعلام حکومت نظامی در شهر سور منطقه دیار بکر ترکیه است. در آستانه پایان هفتمین ماه درگیری های داخلی ترکیه هستیم. درگیری هایی که با کشته شدن مشکوک دو پلیس در ۲۲ ژوئیه سال گذشته میلادی در دیاربکر در خانه خود آغاز شد و اکنون پس از ۷ ماه به یکی از بحرانی ترین برهه های تاریخ سیاسی ترکیه تبدیل شده است. در این هفت ماه هزاران انسان به دلیل درگیری های سنگین بین ارتش ترکیه و گروه های مسلح مستقر در منطقه مجبور به ترک خانه های خود و مهاجرت به مناطق شمالی یا غربی ترکیه شده اند. صدها کشته، صدها زخمی، صدها زندانی و دهها انسان گم شده آماری است که باید به هزاران بی خانمان حاصل از این درگیری ها افزود.

ترکیه بیش از ۳۰ سال است که دست در گریبان با بحرانی داخلی به نام بحران گروه پ.ک.ک و گروه های مسلح در مناطق کردنشین خود است.

در موج نخست جنگ داخلی در کردستان ترکیه بین پ.ک.ک و دولت ترکیه که ۱۴ سال طول کشید بر اساس گزارشی که سلیمان دمیرل رئیس جمهور وقت در پایان سال ۱۹۸۸ اعلام کرد ۵ هزار و ۵۵۵ سرباز و افسر ارتش و پلیس کشته و ۱۱ هزار و ۱۶۸ نفر زخمی شدند. این در حالی بود که از سوی گروه تروریستی پ.ک.ک نیز ۲۳ هزار و ۹۳۸ نفر کشته و ۱۱ هزار نفر اسیر شده بودند. در این میان کشته های مردم عادی نیز رقمی بسیار بالا بود. در این درگیری ها ۵ هزار و ۳۰۰ شهروند عادی کشته و ۹۰۰ نفر زخمی شدند.

با پایان درگیری های مستقیم فصل اربعاب و ترور آغاز شد که آمار ۱۷ هزار کشته که از آنها به قتل هایی با فاعلان مجهول یاد می شود نتیجه این دوران شد. البته بسیاری از مراکز حقوق بشری این آمار را تنها گوشه ای از تعداد کشته های حقیقی این دوره قلمداد می کنند. روزنامه ملیت ترکیه در خبری که سال گذشته منتشر کرد تعداد حقیقی کشتگان ترورهای کور با عاملین مجهول را ۳۵ هزار و ۳۰۰ نفر تخمین زد.

دوره درگیری هایی که بیش از ۲۰ سال به طول کشیده شد حاصلی جز خالی شدن روستاها، از بین رفتن فضای کسب و کار، ریشه کن شدن کشاورزی و صنعت در منطقه، عدم اختصاص بودجه و امکانات دولتی و در نتیجه عقب ماندگی اجتماعی و در ادامه بحران های اجتماعی و اقتصادی را به همراه داشت.

با روی کار آمدن حزب عدالت و توسعه و ماموریتی که این حزب برای ایجاد الگویی قابل قبول از حکومت سکولار اما اسلامگرا در جهان اسلام داشت رجب طیب اردوغان نخست وزیر وقت ترکیه مجموعه اقداماتی را با عنوان فرآیند صلح کردی آغاز کرد.

در این فرآیند که ابتدا با دیدارهای محرمانه با گروه تروریستی در اروپا از آن پس دیدارهایی با عبدالله اوجالان رهبر در بند گروه در ترکیه و سپس افراد میانه رو تداوم پیدا کرد قرار شد تا دولت به شرط آن که گروه پ.ک.ک اقدامات تروریستی خود را به شرط آن که دولت نیز خدمات اجتماعی و شهروندی را روانه این منطقه از کشور کند متوقف سازد.

به این ترتیب فرآیندی که از سال ۲۰۰۹ آغاز شده بود در سال ۲۰۱۳ به صورت رسمی به نتیجه رسید و اعلام آتش بس و ورود به فاز فعالیت های غیر تروریستی از سوی گروه شد. با ثمربخشی اولیه فرآیند صلح کردی اردوغان و حزب او تبدیل به قهرمانی که یک درگیری داخلی و برادر کشی خونین که چیزی جز ۱۰۰ هزار کشته و دهها میلیارد دلار هزینه و ضرر اقتصادی به همراه داشته متوقف کرده اند، ظاهر شدند و به این ترتیب توانستند اقبال مردمی را برای انتخابات های پیش رو به دست آورند.

اما تابستان سال ۲۰۱۵ در حالی که حزب عدالت و توسعه با شکستی سنگین روبه رو شده بود و پس از دوازده سال دولت تک حزبی را از دست داده بود با کشته شدن دو پلیس در خانه خود نخست وزیر داوداوغلو دستور اقدامات شدید در برابر تعرض به نیروهای دولتی و امنیتی و برخورد با گروه های تروریستی در منطقه را صادر کرد. به این ترتیب موجی جدید از درگیری ها آغاز شد.

اگرچه در چند ماه گذشته دولت ترکیه تا حد ممکن از ورود رسانه های به این منطقه جلوگیری کرده است اما اخبار منتشر شده و تصاویری که از سوی خود رسانه های دولتی منتشر می شود نشان از عمق درگیری ها دارد، درگیری هایی که شهرهای جنوب شرق ترکیه را به وضعیت مشابه حلب و لاذقیه سوریه در آورده است. با مستقر شدن نیروهای مخصوص ارتش در شهرها و جدی تر شدن درگیری ها سه شهر جیزره، سیلوی، سور به عنوان مراکز بحران شناخته شدند و اکنون بیش از سه ماه است که وضعیت حکومت نظامی در این مناطق برقرار است و ماموران حق کشتن هر فرد که در خیابان باشد را دارند. اگرچه آمارهای ارائه شده از تعداد کشتگان درگیری ها بسیار متفاوت است اما تا کنون بیش از ۷۰۰ عضو پ.ک.ک و قریب به ۳۰۰ مامور امنیتی و ارتشی کشته شده اند. همچنین قریب به ۳۰۰ نفر از مردم عادی نیز جان خود را از دست داده اند. این در حالی است که آمارهایی که طرف کردی ارائه میدهد بسیار بالاتر از این میزان است.

این درگیری ها در حالی که درون شهرها کشیده شده است که در برخی از مناطق مخالفان با حفر خندق های بزرگ مانع ورود

زمینی نیروهای ارتش شده اند و عملاً کنترل این مناطق از دست ارتش و دولت خارج شده است. در میان این درگیری های شدید که بین دولت و گروه های تروریستی انجام میشود متضرر حقیقی مردم مظلومی هستند که فارغ از تنش های سیاسی در پی یک زندگی آسوده برای خود هستند. مردمی که اکنون از سویی به دلیل منع آمد و شد حق خروج از خانه ندارند و از سوی دیگر اگر در خانه بمانند هر لحظه مورد هدف گلوله یا موشک و خمپاره یکی از طرفین درگیر خواهند شد. به این ترتیب مهاجرت گسترده از شهرهای جنوب شرق به سمت غرب و شمال کشور آغاز شده است و تا کنون 22 درصد از سکنه این بخش از کشور خانه و کاشانه خود را رها کرده و دست به مهاجرت زده اند. این وضعیت به حدی وخیم شده است که چندی پیش مصطفی کامالاک رهبر حزب سعادت ترکیه با هشدار شدید به دولت در مورد عواقب تداوم سیاست های موجود گفت: تا پیش از این نگران خالی شدن روستاها بودیم اما امروز شاهد بی سکنه ماندن شهرهای کشورمان هستیم. این وضعیت مهاجرت چند صد هزار نفری شهروندان برای دولت آنکارا که با موج 3 میلیونی مهاجران سوری مواجه است فصل نویی از مشکلات اجتماعی و اقتصادی را رقم زده است. اگرچه دیر یا زود آتش درگیری ها فروکش خواهد کرد و نهایتاً بار دیگر صدای گلوله ها خاموش خواهد شد اما دردها و زخم هایی که روح یک ملت از برادرکشی ها برداشته است به آسانی از یاد نخواهد رفت.